

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 2163 van 28 september 2007
in de zaak X/ IVde kamer

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Soedanese nationaliteit, op 16 juni 2005 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2005.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting van het geding ingediend op 16 april 2007 met toepassing van artikel 235, §3 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikkingen van 24 augustus 2007 en 4 september 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:
*“U verklaart een Soedanees staatsburger te zijn, behorend tot de masalit-etnie en afkomstig van het dorp Aserni (Al Geneina) in de deelstaat West-Darfur. Op 24 maart 2002 heeft u Soedan verlaten, om op 13 april 2002 in België aan te komen, waar u op 15 april 2002 asiel heeft aangevraagd. In het kader van deze asielaanvraag werd u op 20 mei 2005 tijdens een onderzoek ten gronde gehoord op het Commissariaat-generaal (hierna CGVS) in de Engelse taal daar u verklaarde te verzaken aan de bijstand van een tolk die de taal Arabisch machtig is.
Volgens uw verklaringen voor het CGVS studeerde u van 1994 tot 1999 aan de Al-Gezira Universiteit van Wad Madani, waar u actief was binnen het “CIS” (Congress of Independant Students). In februari 1997 werd u gearresteerd en zes dagen vastgehouden terwijl u ondervraagd en gefolterd werd. Op 8 augustus 1998 werd u voor de tweede keer gearresteerd naar aanleiding van een protestbetoging aan de universiteit.*

U werd samen met een vijftigtal anderen voor 11 of 12 dagen vastgehouden. In maart 1999 beëindigde u uw universitaire studies en u keerde rond juli 1999 terug naar Al Geneina. U kon immers niet terug naar uw geboortedorp Aserni daar dit in maart 1997 door Arabische milities volledig werd vernield. Bij die aanval kwamen zowel uw moeder, twee zussen en één broer van u om het leven. Op 18 augustus 1999 werd u in Al Geneina gearresteerd op beschuldiging van verboden wapenbezit en voor een maand vastgehouden. Nadien vervulde u uw dienstplicht van oktober 1999 tot april 2000 door les te geven aan de Abu Bakar Secondary School in Babanosa, West-Kordofan. Op 29 oktober 2000 moest u opnieuw voor de administratieve dienst van de militaire dienstplicht verschijnen en werd u gevraagd om tot de Peace Forces, een paramilitaire groep van voornamelijk Arabische afkomst, toe te treden. Toen u weigerde, werd u opnieuw opgesloten tot 1 januari 2001 te Ardamata, in het militaire kamp nabij Al Geneina. Daar u zich nadien niet meer veilig voelde in uw geboorteland, besloot u via Tsjaad te vluchten, maar onderweg werd u door militairen onderschept en ervan beschuldigd illegaal de grens te proberen oversteken. Toen u na een zestal maanden werd vrijgelaten, verliet u Al Geneina voor Kadamoli, waar uw tante woonde. Op 12 november 2001 werd dit dorp echter aangevallen en verwoest door Arabische milities en werd u nadien door Soedanese militairen gearresteerd. Na zes dagen detentie werd u samen met vijf medegevangenen in een voertuig weggebracht. Onderweg stopte dit voertuig, moesten jullie uitstappen en begonnen de begeleidende militairen hun wapens op jullie af te vuren. U viel flauw, maar werd niet geraakt. Toen u terug bij bewustzijn kwam, ging u terug naar Ardamata bij een vriend, (H.K.). Via tussenstops in Mornei, Nyala, Tululu en Madani kwam u uiteindelijk in Port Soedan terecht, waar u op 24 maart 2002 een boot nam naar België.”

2. Verzoeker formuleert geen opmerkingen over deze feitenweergave.
1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Niettegenstaande het CGVS op 12 juli 2002 uw asielaanvraag ontvankelijk verklaarde, dient nu in de fase van het onderzoek ten gronde door het CGVS te worden vastgesteld dat uw opeenvolgende verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (gehoorverslag dd. 21 mei 2002, hierna DVZ), voor het CGVS in dringend beroep (gehoorverslag dd. 26 juni 2002, hierna DB) en in de fase ten gronde (gehoorverslag dd. 20 mei 2005, hierna TG) een aantal met elkaar strijdige en incoherente verklaringen bevatten. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnd. Het gaat hier immers niet om details, maar om essentiële elementen van uw asielrelaas.”
2. Verzoeker stelt met betrekking tot de contradicties en ongerijmdheden in zijn verklaringen in het algemeen dat deze te wijten zijn aan het feit dat het Engels niet zijn moedertaal is en dat stress een niet te onderschatten factor is bij elk soort ondervraging.
3. Verweerder stelt dat verzoeker bij het gehoor in dringend beroep verkoos om zijn interview in het Engels verder te zetten, dat hij tijdens het gehoor ten gronde verklaarde te verzaken aan de bijstand van de tolk Arabisch die door het Commissariaat-generaal ter beschikking werd gesteld en zijn interview opnieuw in het Engels deed en dat hij nooit eerder melding maakte van enig communicatieprobleem. Volgens verweerder staat elke kandidaat-vluchteling in zekere mate onder psychologische druk. Uit de gehoorverslagen blijkt dat de interviews op normale wijze hebben plaatsgevonden en dat redelijkerwijs kan worden verwacht dat bepalende ervaringen in iemands leven – zelfs al zijn deze traumatisch van aard – dermate in het geheugen gegrift staan dat deze persoon daar achteraf een coherente beschrijving van kan geven.
3. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker dat hij in het kader van zijn dienstplicht leraar Engels was in een middelbare school (administratief dossier, stuk 13, p.12). Verzoeker verklaarde voor het Commissariaat-generaal dat hij heeft verder gestudeerd in Medani aan de Al Jezira universiteit, met specialisatie Engels en hij ging akkoord om het interview, in het bijzijn van de

Arabische tolk, in het Engels verder te zetten. Indien er problemen waren, zou hij beroep doen op de tolk (administratief dossier, stuk 9, p.2). Verzoeker verzaakte aan de bijstand van de tolk die hem door het Commissariaat-generaal ter beschikking werd gesteld en verklaarde zich uit te drukken in het Engels (administratief dossier, stuk 3, p.25). Dit klemt des te meer, daar verzoeker in het verzoekschrift vraagt om te worden verhoord in de Engelse taal (rechtsplegingdossier, stuk 1). Derhalve kan verzoekers stelling, dat de contradicties en ongerijmdheden te wijten zijn aan het feit dat het Engels niet zijn moedertaal is, niet worden gevolgd.

Een zekere mate van stress is inherent aan elk interview dat wordt afgenomen ten aanzien van een kandidaat-vluchteling. De wijze waarop een interview verloopt is op zich geen verklaring voor tegenstrijdigheden en de stresserende omstandigheden bieden geen overtuigende verantwoording voor de tegenstrijdigheden in de opeenvolgende verklaringen van verzoeker. De gebeurtenissen die aan zijn relaas ten grondslag liggen zijn immers dermate ingrijpend en fundamenteel dat hij, ondanks de stress, bij machte moet zijn ze coherent en correct weer te geven (R.v.St., X, nr. 163.466, 11 oktober 2006).

3.1. De motivering van de bestreden beslissing luidt verder als volgt:

“In de eerste plaats kunnen volgende ernstige vraagtekens worden geplaatst bij uw verklaringen betreffende het tijdstip dat u terugkeerde naar uw regio van afkomst, Al Geneina, na het aanvangen van uw studies in 1994. Volgens uw verklaringen tijdens uw gehoor in dringend beroep zou u, gedurende uw universitaire studies, enkel tijdens de vakanties soms naar huis zijn teruggekeerd (DB p. 3) om pas in mei 1999 definitief terug te keren naar Al Geneina (DB p. 8), terwijl u tijdens het gehoor ten gronde stelde voor het eerst te zijn teruggekeerd naar Darfur in mei 2000, na uw burgerdienst in West-Kordofan, en dus nooit tijdens uw universitaire opleiding (TG p. 7). Wanneer u met betrekking tot deze datum bevestiging werd gevraagd door de interviewer tijdens het gehoor ten gronde, wijzigde u uw oorspronkelijke verklaringen en beweerde u toch te zijn teruggekeerd naar Al Geneina in oktober 1999, dus juist vóór de aanvang uw burgerdienst, omdat Al Geneina uw home town is, hoewel u niet verder kon verduidelijken waarom u toen terugkeerde naar Al Geneina (TG p. 7). U kon evenmin preciseren hoe lang u er toen heeft verbleven (tenzij niet lang) (TG p.7). Wanneer u even later opnieuw bevestiging werd gevraagd door de interviewer met betrekking tot de vermelde data, verklaarde u dat het wel juli 1999 zal geweest zijn wanneer u voor het eerst terugkeerde naar Al Geneina (TG p. 8). Deze incoherente verklaringen stroken bovendien niet met uw eerdere verklaringen tijdens uw gehoor in dringend beroep als zou u in maart 1998, tijdens een vakantie aan de universiteit, hebben deelgenomen aan een protestbetoging in Al Geneina (DB pp. 11-12). Wanneer u hiermee werd geconfronteerd, stelde u dat er die tijd wel veel gebeurtenissen plaatsvonden, waardoor u er enkele vergat, maar dat u toch niet elk detail uit uw leven kan onthouden (TG p. 15-16). Het betreft hier echter geen detail, maar wel het eerste persoonlijk contact met naaste familieleden en uw terugkeer naar uw regio van herkomst sinds de aanval op uw geboortedorp waarbij vier van uw gezinsleden om het leven kwamen, waardoor deze gebeurtenis niet als een verwaarloosbaar detail kan worden afgedaan. Overigens verklaarde u ten gronde in verband met de aanval op Aserni in maart 1997 dat u toen studeerde in Al Fashir (secundair onderwijs), alwaar u op internaat verbleef (TG p. 6), wat niet strookt met uw eerdere verklaring tijdens hetzelfde gehoor ten gronde als zou u van 1994 tot maart 1999 gestudeerd hebben aan de Universiteit van Wad Madani (TG p. 3).”

3.2. De tegenstrijdigheden inzake zijn terugkeer naar Al Geneina zijn volgens verzoeker te wijten aan het feit dat hij verschillende keren is teruggekeerd. Hij verklaart dat hij tussen 1994 en 1999, tijdens zijn studententijd slechts af en toe terugkeerde naar Al Geneina. In 1999 keerde hij er definitief terug. Op 29 oktober 2000 keerde hij terug naar Al Geneina na zijn dienstplicht in Barbanosa. De tegenstrijdigheid in verband met de plaats waar hij studeerde ten tijde van de

aanval op Aserni, wijt verzoeker aan het feit dat het Engels niet zijn moedertaal is en aan de stress van het interview.

3. Verweerder is van mening dat de vraagstelling aan verzoeker zeer duidelijk was, zodat in de bestreden beslissing terecht werd gesteld dat verzoekers verklaringen hieromtrent incoherent zijn. Het louter herhalen van wat verzoeker tijdens zijn dringend beroep heeft verklaard, volstaat niet om de vastgestelde incoherenties te verklaren. Met betrekking tot de tegenstrijdigheid inzake de plaats waar verzoeker studeerde, stelt verweerder dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker hieromtrent tegenstrijdige verklaringen aflegde.
4. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., X, nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., X, nr. 136.692, 26 oktober 2004). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Verzoeker verklaarde aanvankelijk voor het Commissariaat-generaal dat hij aan de universiteit studeerde van 1994 tot 1999 en dat hij tijdens vakanties soms naar huis ging. Hij verklaarde dat hij in maart 1999 zijn studies beëindigde en in mei 1999 terugkeerde naar Al Geneina (administratief dossier, stuk 9, p.3, 8). Toen hem later voor het Commissariaat-generaal werd gevraagd wanneer hij voor het eerst terugkeerde naar AL Geneina antwoordde hij: *"pas na burgerdienst, mei 2000"*. Toen hem nogmaals ter bevestiging werd gevraagd of hij in mei 2000 voor de eerste maal terugkeerde naar AL Geneina verklaarde hij: *"ja, keerde nooit terug. Of nee, ik keerde wel terug naar Geneina, in oktober 1999 en dan mei 2000"*. Toen hem nogmaals werd gevraagd wanneer hij voor het eerst is teruggekeerd, antwoordde hij: *"1999, zeg juli"* (administratief dossier, stuk 3, p.7-8). In het verzoekschrift verklaart hij in strijd hiermee dat hij tussen 1994 en 1999 slechts af en toe terugkeerde, dat hij in 1999 definitief terugkeerde en dat hij op 29 oktober 2000, na het vervullen van zijn dienstplicht terugkeerde naar Al Geneina (rechtsplegingdossier, stuk 1). Verzoekers stelling, dat deze tegenstrijdige verklaringen te wijten zijn aan het feit dat hij verschillende malen terugkeerde, kan niet worden gevolgd, daar de hoger geciteerde vraagstelling niet voor interpretatie vatbaar is. Het feit dat het Engels niet zijn moedertaal is en de stress van het interview verklaren om de hogervermelde redenen de door de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdige verklaringen niet. De voormelde bestreden motivering is terecht en wordt door de Raad overgenomen.

- 4.1. De bestreden motivering vervolgt:
"Ten tweede legt u betreffende uw vlucht naar Tsjaad weinig coherente en overtuigende verklaringen af. U stelde tijdens het gehoor ten gronde dat u bij zonsopgang de vallei nabij het dorp Adikong, die de grens vormt tussen Oost-Tsjaad en West-Soedan, probeerde over te steken, maar dat u toen werd onderschept door een truck met

Soedanese militairen (TG p. 13). Vooreerst valt op te merken dat het voor een persoon met uw intellectuele capaciteiten, als universitair, moeilijk te verklaren valt waarom u illegaal een grens probeerde over te steken bij daglicht in de nabijheid van een dorp, waar er automatisch meer sociale controle is. Het enige dat u hierop kon antwoorden –tijdens het gehoor ten gronde– was dat er veel militaire checkpoints waren en dat het al dag was toen u de vallei bereikte (TG p. 13), wat op zich geen verklaring is. Beneden in de vallei (off-road) werd u nadien verrast toen ineens het militaire voertuig van de grensautoriteiten verscheen, op zoek naar illegale passanten (TG p. 13-14). Op de vraag door het Commissariaat-generaal hoe het mogelijk is dat u die militaire truck niet hoorde of zag komen in een dergelijk desolaat en woestijnachtig landschap antwoordde u dat er daar veel commerciële vrachtwagens passeerden (TG p. 13), wat weinig consistent met uw eerdere verklaringen als zou u zich op het moment van uw arrestatie beneden in de vallei, off-road en in niemandsland, hebben bevonden. Bovendien komt dit weinig geloofwaardig over wanneer men rekening houdt met het feit dat we hier te maken hebben met een onstabiele oorlogsregio, waar normaal gezien weinig of geen commercieel transport kan verwacht worden.”

- 4.2. Verzoeker stelt dat hij, hoewel het daglicht was, toch zijn kans waagde en dat hij overmoedig en onvoorzichtig werd omdat het einde van zijn tocht nabij was. Hij stelt dat de vallei verlaten was, dat hij zich niet verwachtte aan passanten omdat er geen bandensporen waren en dat hij verwonderd was toen de militaire truck opdook. Aangezien hij zich op de vlakte bevond was er geen mogelijkheid meer om te vluchten.
3. Verweerder stelt dat verzoekers uitleg geenszins overtuigt en verwijst naar de vaststellingen van de bestreden beslissing.
4. Verzoeker legde tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot zijn poging om de grens over te steken. Aanvankelijk verklaarde hij dat hij de grens 's nachts probeerde over te steken en dat hij werd opgepakt door vijftien soldaten (administratief dossier, stuk 9, p.11). Later verklaarde hij dat hij tijdens de dag probeerde de grens over te steken en dat er tussen de zeven en negen militairen waren (administratief dossier, stuk 3, p.13). Verzoekers relaas omtrent zijn vlucht naar Tsjaad, de voormelde terechte motivering mede in acht genomen, is niet aannemelijk.
- 5.1. De motivering van de bestreden beslissing gaat verder als volgt:
“Ten derde blijken uw verklaringen omtrent uw (laatste) arrestatie te Kadamoli op 12 november 2001 evenmin eensluidend te zijn. U beweerde tijdens het gehoor in dringend beroep dat u na de nachtelijke aanval op Kadamoli pas de volgende ochtend werd opgepakt, na een vlucht van een tiental kilometer (DB p. 12), terwijl u ten gronde verzekerde onmiddellijk na de aanval gearresteerd te zijn in of rond Kadamoli zelf (TG p. 19). Wanneer u door het Commissariaat-generaal tijdens het gehoor ten gronde met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, antwoordde u dat u in verwarring werd gebracht door de gestelde vragen, en dat u denkt dat uw verklaring tijdens uw dringend beroep de juiste was, maar dat er binnen drie of zes maanden opnieuw dergelijke contradicties kunnen voorkomen wanneer dezelfde vraag zou gesteld worden, rekening houdend met het feit dat deze gebeurtenissen dateren van een drietal jaar terug (TG p. 20). Ook hier betreft het echter geen detail, maar de concrete omstandigheden van uw (laatste) arrestatie, zodat er verwacht kan worden dat u hieromtrent coherente verklaringen zou afleggen.”
- 5.2. Met betrekking tot zijn arrestatie van 21 november 2001 stelt verzoeker dat er in feite geen tegenstrijdigheid is tussen de twee verklaringen, aangezien hij een tiental kilometer verder was gevlucht maar nog steeds binnen het grondgebied van Kadamoli was en hij met zijn verklaring dat hij onmiddellijk werd gearresteerd bedoelde dat er geen dagen voorbij zijn gegaan alvorens hij werd gearresteerd.
3. Verweerder antwoordt dat verzoeker zich beperkt tot *post factum* verklaringen, die geenszins de vaststellingen van de bestreden beslissing afdoende kunnen

- weerleggen en verwijst naar verzoekers verklaringen voor het Commissariaat-generaal.
4. Verzoekster tracht de door de Commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheden te verklaren door een verduidelijking te geven van de feiten die het voorwerp waren van deze tegenstrijdigheden. De Raad stelt vast dat verzoekers pogingen tot het *a posteriori* bijsturen van zijn verklaringen geen steun vinden in het administratief dossier en dat de vastgestelde tegenstrijdigheden geen ruimte laten voor de nuanceringen die verzoeker *post factum* nog tracht aan te brengen. In het kader van de asielprocedure draagt de kandidaat-vluchteling een verantwoordelijkheid, in die zin dat van hem wordt verwacht dat hij zo duidelijk en volledig mogelijk zijn asielmotieven weergeeft, zeker wat de feiten betreft die de kern van zijn asielrelaas raken (R.v.St., X, nr. 166.028, 19 december 2006; R.v.St., X, nr. 162.792, 27 september 2006). De bestreden motivering wordt niet dienend weerlegd, blijft derhalve staande en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.
 - 6.1. De bestreden motivering luidt verder als volgt:
“Tot slot kan met betrekking tot uw (laatste) ontsnapping, alvorens naar België te vluchten, het volgende worden vastgesteld. U beweerde voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u samen met vier andere medegevangenen werd gedwongen uit het voertuig te stappen, waarna de militairen hun wapens op jullie afvuurden. Hierop viel u bewusteloos neer, maar bleef u, net zoals één medegevangene, ongedeerd. Twee anderen werden dodelijk gewond, een derde werd gewond (DVZ p. 13). Tijdens het gehoor in dringend beroep zag u het overleven van een dergelijke kogelregen en de hiernavolgende ontsnapping als een kwestie van geluk (DB p. 14). Wanneer u tijdens het gehoor ten gronde echter dezelfde vraag werd gesteld, kon u totaal niet preciseren wat er met uw medegevangen was gebeurd, maar verklaarde u enkel dat u in totale paniek bent neergevallen, waardoor u deze gebeurtenis niet kan beschrijven (TG p. 21). Wanneer u opnieuw rechtstond bleken de militairen reeds verdwenen te zijn, maar had u geen tijd om te zien wat er met uw medegevangen was gebeurd en liep u onmiddellijk weg (TG p. 22). Deze verklaring impliceert dat u enerzijds wel gezien zou hebben dat de militairen al vertrokken waren, maar dat u anderzijds geen tijd had om te kijken naar uw medegevangenen (hoewel die zich in de heel nabije omgeving zouden moeten bevonden hebben) en u het bovendien onmiddellijk op een lopen zette na een bewusteloze periode. Voorgaande verklaringen komen hoogst ongeloofwaardig over. Gelet op bovenstaande vaststellingen, kan geen geloof meer worden gehecht aan de door u ingeroepen vluchtmotieven.”
 - 6.2. Verzoeker stelt dat zulke traumatische ervaringen vaak gepaard gaan met een niet geheel correcte weergave van de feiten. Het is niet meer dan normaal dat men bij het overleven van dergelijke situatie zo snel mogelijk wegvlucht, waarbij men over krachten beschikt waarover men in normale omstandigheden niet zou beschikken, zodat het perfect te verklaren is dat verzoeker de kracht vond om weg te vluchten en geen aandacht besteedde aan de toestand van de andere gevangenen.
 3. Verweerder herhaalt dat er redelijkerwijs kan worden verwacht dat bepaalde ervaringen in iemands leven – zelfs al zijn deze traumatisch van aard – dermate in het geheugen gegrift zijn dat deze persoon daar achteraf een coherente beschrijving van kan geven en verwijst naar verzoekers verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken en voor het Commissariaat-generaal en naar de bestreden beslissing.
 4. Verzoekers bewering dat het een traumatische aangelegenheid betreft is niet dienstig aangezien verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken wel in de mogelijkheid was om een beschrijving van de feiten te geven (administratief dossier, stuk 13, p. 13). Verzoekers latere onwetendheid over dezelfde feiten

ondermijnt zijn geloofwaardigheid. De bestreden motivering wordt derhalve niet dienend weerlegd en wordt door de Raad overgenomen.

7.1. De bestreden beslissing vervolgt:

“Het door u voorgelegde nationaliteitsbewijs van Soedan (met het nummer 013202, afgeleverd op 23/09/1992, te Al Geneina), doet geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen, vermits dit document identiteitsgegevens bevat die hier niet ter discussie staan.

Hetzelfde geldt voor het attest van de Directeur van de Dienst Administratie van het Secundair Onderwijs te Khartoem (met het nummer M/KHOT/A, dd. 30 april 2000) aan de Directeur van de Dienst Administratie van de Nationale Dienstplicht met betrekking tot uw goed gedrag in het kader van uw dienstplicht, daar dit enkel een bevestiging is van gegevens die hier niet in vraag worden gesteld.

Het document van het Ministerie van Defensie, afdeling Nationale Dienstplicht aan de Rector van de Universiteit van Al Gezira (met het nummer M/S/TA/244, afgeleverd op 13 juni 2000) waarbij wordt vermeld dat u uw diploma kan ontvangen, bevat enkel gegevens die door het Commissariaat-generaal niet in vraag worden gesteld, zijnde het feit dat u uw dienstplicht heeft vervuld.

Het door u voorgelegde diploma van de Gezira-universiteit te Madani (dd. 21 maart 1999), doet evenmin afbreuk aan voorgaande vaststellingen, gezien uw studies aan deze universiteit niet worden betwijfeld.

Uw diploma van het secundair onderwijs te Al Fashir (met het ontvangstnummer 826940, afgegeven op 5 augustus 1995) vermeldt enkel uw studieresultaten bij het afstuderen in juni 1993, wat niet door het Commissariaat-generaal in twijfel wordt getrokken.

Voor wat betreft de door u voorgelegde kopie van het schrijven van (M.A.Y.) (woordvoerder van de Massaleit Community in Exile met zetel in Caïro, Egypte) (dd. 19 april 2002) moet enerzijds worden opgemerkt dat uw etnische afkomst als masalit niet in vraag wordt gesteld, maar dat dit document anderzijds de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet kan herstellen.

Daarnaast legde u ook een anoniem communiqué (dd. 29 januari 2005) en een communiqué van De Liga van de Kinderen van Darfur in België (ongedateerd) neer waarin u persoonlijk wordt genoemd als zou u door de Belgische politie zijn gearresteerd naar aanleiding van een protest tijdens een bezoek van een Soedanese delegatie te Brussel. Deze documenten zijn niet van die aard om de appreciatie van de beslissing te wijzigen, gezien er geen verband bestaat tussen de inhoud van deze documenten en uw asielrelaas.

Verder legt u nog een aantal documenten voor betreffende de algemene situatie in Soedan, en meer bepaald in Darfur: een rapport van (M.K.) (ongedateerd); documenten van de Massaleit Community in Exile (dd. 7 december 1999; dd. 24 december 2001; dd. 30 januari 2002; dd. 15 september 1999; dd. 14 juni 1999; dd. 25 april 2000; dd. 11 september 2000; dd. 14 mei 2002; dd. 9 juni 2002; dd. 4 april 2001; dd. 16 juni 2001); een ongedateerd schrijven van de Massaleit Community in Exile met als titel “An open letter to the International Community”; een schrijven met als titel “Human Rights Abuses Against the Massaleit Continues After June 1999 Peace Agreement” (anoniem en ongedateerd) en een artikel van KHM, dd. 7 juni 2002. Deze documenten betreffende de algemene situatie in uw land van herkomst kunnen uw asielrelaas enkel staven voorzover dit coherent en geloofwaardig is, hetgeen in casu niet het geval is.”

7.2. De Raad stelt vast dat verzoeker geen elementen aanhaalt om voormelde motivering te weerleggen. Deze wordt derhalve als niet-betwist en vaststaand beschouwd en door de Raad tot de zijne gemaakt.

8.1. De motivering van de bestreden beslissing gaat verder als volgt:

“U legt geen documenten voor ter staving van uw reisweg. U kan overigens weinig inlichtingen verstrekken omtrent uw reisweg. Zo kon u tijdens het gehoor in dringend beroep de naam van de (twee) schepen niet preciseren waarmee u naar België reisde (DB p.14). U kon in dringend beroep evenmin preciseren in welke haven u aanmeerde (DB

p.14). U stelde tijdens het gehoor in dringend beroep dat de schepen cargoschepen waren, maar u kon niet preciseren wat ze vervoerden (DB p.15). Tijdens het gehoor ten gronde slaagde u er niet in de naam te verstrekken van de persoon die u hielp de boot te nemen (TG p.23). U beweerde in dit verband te vermoeden dat het een Turk of een Griek was. U vermoedde ten gronde dat het schip de Soedanese vlag droeg, maar u was hier niet zeker van (TG p.23)."

- 8.2. Verzoeker repliceert op het verwijt dat hij weinig inlichtingen heeft verschaft over zijn reisweg door een korte uiteenzetting te geven van deze reisweg. Dat hij geen gedetailleerd verslag kan geven is normaal, aangezien hij op de vlucht was en weinig oog had voor bepaalde details en aangezien hij het grootste deel van de reis in een container zat en het nacht was op het ogenblik van zijn overstap op het andere schip.
 3. Verweerder stelt dat terecht vraagtekens worden geplaatst bij verzoekers vage verklaringen met betrekking tot zijn reisweg.
 - 8.4. Verzoekers maakt zijn reisweg niet aannemelijk. Hij legt geen documenten neer ter staving van zijn reisweg, kent de naam niet van de schepen waarmee hij reisde, wist niet wat ze vervoerden, in welke haven hij aanmeerde of wat de naam was van de persoon die hem hielp de boot te nemen. Dit alles is een negatieve indicatie betreffende verzoekers geloofwaardigheid.
1. Verzoeker roept een aantal nieuwe gegevens in, die volgens hem duiden op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. Hij plaatste op 5 december 2006 een boodschap op de nieuwspagina van www.sudaneseonline.com, één van de belangrijkste websites over Soedan. Verzoeker beweert regelmatig politiek gekleurde artikelen te schrijven voor de website, die onder andere door "officials" wordt bezocht. De boodschap op de website betrof informatie over een manifestatie "Darfur Global Day" te Brussel op 10 december 2006. Gezien verzoeker één van de organisatoren was, werd ook zijn GSM-nummer vermeld. Verzoeker beweert dat hij twee dagen later uit Soedan een dreigetelefoon ontving, dat men wist waar hij was, waarmee hij bezig was en dat men hem zou weten te vinden.
 2. Verweerder stelt dat verzoeker geen enkele concrete aanwijzing aanbrengt die het aannemelijk zou kunnen maken dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst zou worden gevisieerd door de autoriteiten omwille van zijn activiteiten, *in casu* het schrijven van politiek getinte artikelen voor de website www.sudaneseonline.com en het mede-organiseren van een manifestatie "Darfur Global Day" te Brussel. Verzoekers telefonische bedreiging is volgens verweerder een loutere bewering en verzoeker brengt geen elementen aan die toelaten zijn beweringen te staven. Wat betreft de internetartikels van 4 januari 2006, 13 november 2006, 5 december 2006, 14 maart 2007 en 21 maart 2007 vraagt verweerder de toepassing van artikel 8 PR RvV. De foto's en affiche van de 'vzw Perspectief' staven verzoekers relaas volgens verweerder niet.
 3. Het zelf in het leven geroepen ("*self-created*") risico is op zich geen aanwijzing van een gegronde vrees voor vervolging (UNHCR, *Note on refugee 'sur place' claims*, februari 2004, III d). Te dezen moet er rekening worden gehouden met het feit dat activiteiten na de vlucht niet noodzakelijk zullen leiden tot een reëel risico van vervolging in het land van herkomst, ofwel omdat de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn, ofwel omdat het opportunistische karakter van deze activiteiten voor eenieder duidelijk is, met inbegrip van de nationale overheden van het land van herkomst van de kandidaat-vluchteling (standpunt UNHCR, geciteerd in United Kingdom, Court of Appeal, *Danian vs. Secretary of State for the Home Department*, 28 oktober 1999, *IJRL*, 2000, 650-651).

Luidens artikel 8 PR RvV dienen de stukken waarvan de partijen willen gebruik maken indien zij in een andere taal zijn opgesteld dan deze van de rechtspleging, vergezeld te zijn van een eensluitende vertaling. Bij gebreke aan een dergelijke vertaling worden de door verzoeker neergelegde internetartikelen van 4 januari 2006, 13 november 2006, 5 december 2006, 14 maart 2007 en 21 maart 2007 door de Raad niet in overweging genomen. Het getuigschrift van woonst van verzoeker toont enkel aan op welke adressen verzoeker heeft verbleven. Het uittreksel van het strafregister toont enkel aan dat verzoeker een blanco strafblad heeft. Op het stuk van de 'vzw Perspectief' wordt verzoekers naam nergens vermeld, zodat dit niet dienstig is ter staving van zijn relaas. Wat betreft de door verzoeker neergelegde foto's, dient te worden opgemerkt dat het louter kopieën zijn die een geringe bewijswaarde hebben. Bovendien kan uit deze foto's worden afgeleid dat de "Darfur Global Day" een kleinschalige bijeenkomst is en bewijzen ze niet dat de Soedanese autoriteiten kennis zouden hebben van verzoekers activiteiten in België. Verzoekers verklaring, dat hij telefonisch zou zijn bedreigd vanuit Soedan, is een loutere bewering. Verzoeker toont niet aan dat de autoriteiten van zijn land van herkomst kennis zouden hebben van zijn activiteiten in België en dat zij hem om deze reden zouden vervolgen.

Zelfs indien aannemelijk zou zijn dat de Soedanese autoriteiten kennis zouden hebben van de minieme activiteiten van verzoeker, *quod non*, dient te worden opgemerkt dat deze activiteiten eerder een opportunistisch karakter vertonen dan voortspruiten uit verzoekers politieke overtuigingen. In het administratief dossier zijn geen elementen aanwezig die wijzen op enig politiek activisme sinds verzoekers reeds van zijn studententijd daterende lidmaatschap van het CIS (Congress of Independant Students). Het laatste incident hieromtrent situeerde zich in 1998 (rechtsplegingdossier, stuk 1). Verzoeker, die reeds sinds begin 2002 in België vertoeft, haalt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij in België aanvankelijk politieke activiteiten had. Zijn activiteiten, die op één incident in januari 2005 na, allemaal kunnen worden gesitueerd in 2006-2007 en dateren van na de kennisgeving van de bestreden beslissing, vertonen derhalve een opportunistisch karakter.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit niet kan of niet wil invoeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in artikel 1, A (2), van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

1. Verzoeker vraagt in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, aangezien hij een reëel risico loopt op ernstige schade bij terugkeer naar zijn land van herkomst. Zijn rechten zijn in zijn land van herkomst niet gevrijwaard en hij wordt er gediscrimineerd en bedreigd.
2. Verweerder wijst op de algemene situatie van onveiligheid en instabiliteit in Darfur, die blijkt uit de bijlagen die bij de verweernota worden gevoegd.
3. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat de veiligheids- en mensenrechtensituatie in Darfur momenteel zeer ernstig is (administratief dossier, stuk 17). Deze situatie wordt bevestigd in de CEDOCA-antwoorddocumenten van 5 februari 2007 en 23 maart 2007 die verweerder bij de verweernota voegt. Uit deze informatie blijkt dat in het Westen van Soedan, in Darfur, het geweld alomtegenwoordig is en dat honderdduizenden burgers er het slachtoffer zijn van een burgeroorlog die honger, verkrachting, ontheemding, moord en etnische zuiveringen veroorzaakt. Aan verzoeker, wiens identiteit en afkomst uit Darfur door verweerder niet wordt betwist, kan derhalve de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 28 september 2007 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. R. SANEN,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN.

W. MULS.